HB= HOOGBEGAAFDHEID

Hoogbegaafdheid is via erfelijkheid in aanleg aanwezig.
Vervolgens beïnvloeden omgevingsfactoren de ontwikkeling van hoogbegaafdheid.

Meer dan hoogintelligent:

Hoogbegaafden behoren samen met de mensen die hoogintelligent zijn (HIQ) tot de intelligentste 2% van de mensen. Ze zijn dus **cognitief sterk**.
Daarnaast zijn hoogbegaafden ook **enorm creatief** en **zeer gemotiveerd** (doorzettingsvermogen).
De sociale omgeving kan deze drie kwaliteiten zowel positief als negatief beïnvloeden.

Wat opvalt bij hoogbegaafden:

Hoogbegaafdheid valt op omdat HB-ers (hoogbegaafden) vaak veel met gemak heel goed kunnen.
Ze zijn zéér autonoom, nieuwsgierig en gedreven van aard, zorgvuldig, sensitief, emotioneel en intens levend. Ze scheppen plezier in creëren.
HB-ers kunnen snel problemen oplossen. Ze presteren vaak beter en sneller dan anderen om hen heen.

Delphimodel Hoogbegaafdheid:

1. innerlijk:
    a. ZIJN – zéér autonoom, leergierig, met goed geheugen
    b. DENKEN – snel en hoogintelligent, brede interesse
    c. VOELEN – rijk geschakeerde emotionele binnenwereld
2. wisselwerking met de buitenwereld:
    a. WILLEN – gedreven en nieuwsgierig
    b. DOEN – scheppingsgericht
    c. WAARNEMEN – hoogsensitief, empathisch, betrokken
3. in de maatschappij:
    a. TEMPO – werkt zorgvuldig en heel snel, met gemak multi-tasken
    b. SCHEPPEN – is enorm creatief
    c. LEVEN – met grote intensiteit, veel gevoel voor humor
    d. VERMOGEN – kan complexe zaken (met gemak) aan

Valkuilen:

Als HB-er ben je altijd een uitzondering (immers: slechts 2% van de mensen heeft HIQ en een deel van de HIQs is HB). Ook al is HB voor een HB-er heel normaal, anderen zijn niet gewend aan hun bijzonderheden. Dit vraagt om afstemming van beide kanten.
HB-ers voelen zich vaak kinderachtig behandeld en zijn daarmee niet gelukkig. Hun kritische houding wordt niet altijd gewaardeerd.
Hoogbegaafdheid wordt niet altijd direct herkend waardoor HB-ers beneden hun niveau worden aangesproken. HB-ers ontwikkelen zich snel, meestal in een ‘trage omgeving’ en dan kunnen ze interesse verliezen, gevangen raken in verveling en gaan onderpresteren.
HB-ers streven naar perfectie en dan kan iets langer duren dan verwacht. Hun perfectionisme kan faalangst oproepen. HB-ers slaan (net als iedereen) voor henzelf vanzelfsprekende gedachtestappen over en de meesten kunnen hen dan niet volgen.
De meeste HB-esr zijn gelukkig begaafd genoeg om dat zelf op te vangen en andere uitdagingen te zoeken.